

Rznięcie głupa, czyli Polska zakładnikiem rosyjsko-ukraińskiej prowokacji

W poniedziałek (9.05.2022) rosyjski ambasador Siergiej Andriejew udał się na cmentarz żołnierzy radzieckich w Warszawie, żeby złożyć tam wieniec w ramach obchodzonego w Rosji Dnia Zwycięstwa. Do złożenia wieńca nie doszło, gdyż na drodze ambasadora stanęła ukraińska demonstracja, której uczestniczka, Iryna Zemlyana, oblała się sztuczną krwią, a następnie oblała ambasadora i towarzyszące mu osoby. Andriejew oświadczył, że jest to taka sama inscenizacja jak w Buczy, po czym udał się do samochodu. Zemlyana udała się przed kamerę, gdzie zdała relację ze swojego wyczynu. W tle ukraińscy demonstranci śpiewali „Czerwona kalina”, czyli ulubioną pieśń UPA. Dopełnieniem tego obrazka byli polscy policjanci, którzy nie interweniując przeszli obok zalanej sztuczną krwią Ukrainki opowiadającej o tym, jak uniemożliwiła rosyjskiemu ambasadorowi złożenie kwiatów na radzieckim cmentarzu. Taki cyrk urządzili Rosjanie i Ukraińcy w stolicy Polski.

Czy można było temu zapobiec? Oczywiście! Przecież polskie władze miały świadomość, że może dojść do ataku na rosyjskiego ambasadora. MSZ wystosował notę do ambasady, w której odradzał organizowanie ceremonii złożenia wieńców na radzieckim cmentarzu. W odpowiedzi ambasada wydała oświadczenie, w którym poinformowała, że odwołuje ceremonię „w trybie normalnym”, ale zastrzegła, że ambasador stawia się z wieńcami „zgodnie z planem”. Jednocześnie ukraińska demonstracja została zgłoszona

zgodnie z obowiązującymi procedurami. A więc było jasne jak słońce, że rosyjska delegacja i ukraińscy demonstranci staną oko w oko i może dojść do starcia. Zatem trzeba było zrobić coś, co uniemożliwiłoby konfrontację. Nie zrobiono nic.

W myśl prawa międzynarodowego ambasador jest nietykalny i to na Polsce spoczywa odpowiedzialność za zapewnienie mu tej nietykalności. Jeśli natomiast dojdzie do ataku, sprawca takiego czynu powinien zostać zatrzymany i postawiony przed sądem. W myśl kodeksu karnego osoba, która dopuściła się napaści lub znieważenia ambasadora, podlega karze pozbawienia wolności nawet do 5 lat. Tymczasem Zemlyana, która oblała Andriejewa sztuczną krwią, co niewątpliwie jest napaścią i znieważeniem, nie tylko nie została zatrzymana przez polską policję, ale otrzymała parasol ochronny od polskiego ministra spraw wewnętrznych, Mariusza Kamińskiego, który napisał na Twitterze, że „emocje ukraińskich kobiet są zrozumiałe”, ponieważ podczas rosyjskiej agresji na Ukrainę „każdego dnia dochodzi do zbrodni ludobójstwa”. W podobnym tonie wypowiedział się rzecznik rządu, Piotr Müller, oświadczając, że rozumie emocje, które pojawiły się podczas tego spotkania, gdy „na terenie Ukrainy widzimy mordowane dzieci, mordowane rodziny, zbrodnię ludobójstwa, która jest tam realizowana”.

A teraz spójrzmy na wpis, który zamieścił na Twitterze redaktor Michał Rachoń, czyli gwiazda prorządowej TVP: *Ambasador państwa, które z gwałcenia dzieci na oczach matek, mordowania strzałem w tył głowy uczyniło metodę polityczną, oblany czerwoną farbą przez ofiary jego bestialstwa. A ja tu widzę oburzenie na tych co oblewali farbą, a nie na tego co rozlewa krew.* Zapytany przez Rafała Otokę-Frąckiewicza, czy jeśli wzburzony tłum zaatakuje ambasadora Niemiec współpracujących na Ukrainie z Rosją lub Izraela pacyfikującego Palestynę, to może liczyć na podobne słowa, Rachoń odpisał tak: *Nie uważam państw takich jak Niemcy czy Izrael za państwa zbrodnicze, Rosję tak. Konsekwencją jest to, że reprezentantów Rosji uważam za współodpowiedzialnych za*

gwałty dzieci, morderstwa i egzekucje, a więc bardziej od farby na twarzy tego dyplomaty oburza mnie krew na jego rękach.

To, co zrobił Rachon, jest klasycznym „rżnięciem głupa”. Przecież nie chodzi o to, że kogoś oburza farba na twarzy, ale o to, że napaść na ambasadora jest przestępstwem, a brak ścigania sprawcy takiego czynu jest złamaniem prawa międzynarodowego. I nie ma znaczenia, że jest to ambasador państwa, które napadło na inne państwo. Dopóki taki ambasador przebywa na terenie Polski, dopóty Polska jest zobowiązana traktować go tak, jak tego wymaga prawo. Tymczasem szef MSW, rzecznik rządu i prorządowy dziennikarz wmawiają opinii publicznej, że napaść na ambasadora Rosji jest usprawiedliwiona ze względu na emocje wywołane zbrodniczym działaniem Rosji.

W związku z tym mam pytanie następujące: dlaczego ambasador Rosji, która „realizuje zbrodnie ludobójstwa”, nie został uznany przez polskie władze za *persona non grata* i wydalony z Polski, tylko spokojnie siedzi w ambasadzie, udziela wywiadów i prowokacyjnie paradytuje po Warszawie z wieńcem dla uczczenia sowieckiego Dnia Zwycięstwa? Skoro nie nakazano ambasadorowi Rosji, żeby spakował graty i udał się do Moskwy, to teraz należy zjeść żabę, czyli zapakować do pudła Ukrainkę, która dokonała napaści i postawić ją przed sądem. Tymczasem mamy sytuację następującą: Polska stała się zakładnikiem rosyjsko-ukraińskiej prowokacji i kompromituje się jako państwo, które nie przestrzega prawa międzynarodowego. A jeśli ktoś sam nie przestrzega tego prawa, to nie może wymagać, żeby robili to inni. Reasumując: Polska, która łamie postanowienia prawa międzynarodowego (w tym przypadku Konwencji Wiedeńskiej), sama odbiera sobie możliwość krytykowania Rosji za łamanie prawa międzynarodowego. To jest proste jak konstrukcja cepa i żadne fikołki Kamińskiego, Mullera i Rachonia tego nie zmienią.

Kolejną rzeczą, której nie przykryje żadne „rżnięcie głupa” jest to, że Ukraińcy otrzymali od polskich władz jasny i

czytelny sygnał: możecie łamać prawo, jeśli tak nakazują Wam emocje. Ten sygnał wyszedł od tych samych ludzi, którzy przez dwa lata gnoili Polaków bezprawnymi nakazami i zakazami sanitarnymi. I w dupie mieli emocje Polaków, którym nakazali zamknąć biznesy i których traktowali jak przestępców, gdy usiłowali te biznesy otwierać zgodnie z wyrokami sądów. W dupie mieli emocje Polaków zamykanych w areszcie domowym na podstawie bezwartościowych testów. W dupie mieli emocje Polaków, których dzieci głupiały na nauce zdalnej. W dupie mieli emocje Polaków zmuszanych do przyjęcia eksperymentalnej szczepionki pod groźbą utraty pracy. Ale gdy do Polski ruszyła fala ukraińskich uchodźców, to okazało się, że niepotrzebna jest kwarantanna, testy i szczepienia, a najważniejsze są emocje Ukraińców, których nie wolno urazić mówieniem o Wołyniu. A teraz emocje Ukraińców zostały postawione ponad polskim kodeksem karnym i prawem międzynarodowym.

To, co robi polski rząd, ma bardzo krótkie nogi i daleko na tym ujechać się nie da. Traktowanie Ukraińców jak święte krowy nie przysparza im sympatii Polaków. Wprost przeciwnie. A jeśli doszło już do tego, że rosyjsko-ukraińska prowokacja doprowadziła do złamania przez Polskę prawa międzynarodowego, to jest gorzej niż źle. Kolejne awantury są tylko kwestią czasu.

[Katarzyna Treter-Sierpińska](#)